

ERFENISPERIKELEN

(Das Millionending)

Vrolijke eenakter

door

DIETER ADAM

Vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ERFENISPERIKELEN - DAS MILLIONENDING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DIETER ADAM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ed Hofman - kastelein, die financieel aan de grond zit

Catrien - zijn echtgenote, zich dientengevolge op dezelfde frequentie bevindend

Tessa - hun dochter, die nooit anders gekend heeft

Carl Brand - haar vrijer, 'n muzikant; exacter: pianist

Pastoor - goedmoedige natuur, zoals men van een parochieherder mag verwachten

Erwin Rietveld - zelfstandig ondernemer

Jacob - zijn niet al te snuggere zoon; net niet achterlijk

Postbode - kan zowel mannelijk als vrouwelijk zijn

DECOR:

Het stuk speelt in 'n cafélokaliteit en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links de deur naar buiten, de café-ingang dus. In de korte kant rechts 'n deur met het opschrift "privé". Indien mogelijk ook nog ergens 'n deur met het opschrift "toilet", maar dat is niet per se noodzakelijk. Op de achtergrond 'n buffet, waarachter 'n wandrek met allerlei glazen en flessen, diverse drankenreclames en alles wat er zo'n beetje bijhoort. De beschikbare ruimte wordt verder gevuld met tafeltjes en stoelen voor de cafébezoekers. Verder moet ook nog ergens 'n telefoon zijn.

Ed, pastoor en Erwin zitten aan 'n tafeltje te kaarten, Catrien zit ergens in 'n tijdschrift te bladeren, Tessa is achter het buffet bezig.

Ed: Tessa, doe nog eens 'n rondje, ik heb dorst als 'n paard.

Catrien: (*nors*) Hoef je nog niet te zuipen als 'n kameel.

Erwin: (*vrolijk*) Lijkt hier wel 'n dierentuin, want Ed heeft 'n pens als een olifant.

Ed: Kijk jij maar liever naar jezelf. En bovendien is dit hier (*strijkt voldaan over z'n buik*) mijn kapitaal.

Catrien: "Was" ons kapitaal, moet je zeggen. Als dat, wat je daarin geïnvesteerd hebt, nu in onze la lag, hoefden we ons aan het einde van elke maand niet in allerlei bochten te wringen om onze schulden betaald te krijgen.

Ed: (*opgewekt*) Ha, hoeven we alleen maar te zorgen voor 'n rijke schoonzoon, nietwaar Erwin? (*deze knikt instemmend*)

Tessa: (*komt met 'n dienblad, met drie glazen bier, verdeelt de glazen, tot Ed*) Zeg pa, als ik daar ook even iets bij mag opmerken: vóórdát ik met (*op Erwin nikkend*) meneer Rietveld z'n zoon trouw, ga ik nog liever naar het klooster!

Ed: (*vrolijk*) Moet je maar vlug 'n cursus voor moeder overste gaan volgen, hahaha!

Tessa: Je mag er de spot mee drijven zoveel je wilt, maar ik trouw met de man waar ik echt van houd en niet met dat zachtgekookt ei van 'n Jacob. Als die je 'n hand geeft, heb je het gevoel alsof je in een opgewarmde spons knijpt.

Pastoor: Kom kom, m'n kind, nu overdrijf je toch wel enigszins. Jacob is, voor zover ik 't kan beoordelen, 'n heel sympathieke jongeman, die aan elke vinger wel tien vrouwtjes kan krijgen.

Tessa: Moet hij ook maar 'n cursus gaan volgen. Voor pasja of sultan bijvoorbeeld. Kan hij met die honderd schoonheden 'n harem op poten zetten. Maar of hij in staat is nog méér op te zetten, dat handen en voeten heeft, betwijfel ik ten zeerste.

Catrien: (*streng*) Zeg Tes, wil je er wel even aan denken, dat je het tegen meneer pastoor hebt, ja!

Tessa: Ik doe immers niet anders, ma. Eerwaarde zou dan, als hij 'm toch al zo sympathiek vindt, bij dat weekdier kunnen solliciteren naar de functie van eunuch. En omdat hij toch al verplicht in celibaat moet leven, zou dat de noodzakelijke operatie, om in een dergelijke betrekking te mogen aantreden, overbodig maken.

Catrien: (*kwaad*) En zo is 't genoeg! Ik wil er geen woord meer over horen!

Ed: Dat komt alleen, omdat die hongerlijder, die Carl Brand, haar het

hoofd op hol heeft gebracht. (*tot Tessa*) Maar zodra je me deze notenbalkverkrachter als toekomstige schoonzoon durft te komen presenteren, zal ik je op slag onterven, als je dat maar weet!

Catrien: (*honend*) Zou ik alleen eens willen weten, wat ze van ons anders te erven heeft dan schulden. Als ik in haar schoenen stond, zou ik daar sowieso voor bedanken, met of zonder musicus.

Ed: Jij zou er alvast eens mee kunnen beginnen je laadklep dicht te houden. Lijkt me wel zo verstandig.

Catrien: O ja, dat moest er nog bijkomen, dat ik voor zo'n druilloor als jij m'n mond zou moeten houden. Als Tessa met Carl trouwt, komt er tenminste eindelijk weer eens 'n "man" in huis!

Ed: (*honend*) Jou heeft die droogkloot natuurlijk ook al ingepakt met z'n getingeltangel. Als hij je op z'n piano iets voorspeelt, sta je met de ogen te draaien als 'n verliefd konijn, dat zich in de zevende klaverhemel waant. Maar laat 't jullie gezegd zijn: deze deuntjesacrobaat komt hier niet anders in huis dan over m'n lijk!

Catrien: (*koel*) In dat geval zouden we van je levensverzekering tenminste onze schulden kunnen betalen.

Pastoor: (*berispent*) Over zulke dingen maakt men geen grapjes, Catrien.

Catrien: Dat was geen grapje, meneer pastoor, maar bittere ernst.

Pastoor: Staat 't er hier dan werkelijk zo slecht voor?

Tessa: Als puntje bij paaltje komt, zijn de stoelen, waarop jullie zitten, in feite nog niet eens meer van ons.

Erwin: (*spottend*) Was me ook al opgevallen, dat ze tegenwoordig lang niet meer zo gemakkelijk zitten als vroeger.

Catrien: Laat die stomme opmerkingen alsjeblieft achterwege, ja! De toestand is ernstig genoeg.

Erwin: Alweer 'n reden, om je eigenzinnige dochter met mijn Jacob te laten trouwen. In dat geval zou ik bereid zijn jullie 'n financiële injectie te geven, (*veelbetekenend tot Ed*) dat weet je Ed.

Tessa: Meneer Rietveld, als u zo verzot bent op het toedienen van injecties, moet u eens informeren bij het ziekenhuis. Misschien kunnen ze daar nog wel 'n injecteur gebruiken.

Catrien: Luister Tes, zo is het onderhand wel genoeg geweest, hoor je?

Tessa: Oké. Dan wil ik er alleen nog maar van zeggen, dat ik me, voordat ik met Jacob zou trouwen, nog liever naar de maan laat schieten. Ben ik net zover van huis.

Erwin: (*opstaand, woedend*) Dachten jullie soms, dat ik er nog langer naar blijf luisteren, hoe dat arrogant nest mijn zoon afkraakt? Ik ben vertrokken! Mij zullen jullie hier niet meer zien! (*al naar links*)

Tessa: Pardon meneer Rietveld, ik krijg nog vier euro zestig van u.
(*Erwin terug, knalt vijf euro op tafel, weer naar links*) Moment, u krijgt nog iets terug.

Erwin: (*in de deur*) Daar kun je 'n stuk leukoplast voor kopen, om dat brutaal mondwerk van je mee dicht te plakken. (*af*)

Tessa: (*vrolijk*) Dank u wel, meneer Rietveld.

Ed: (*woedend*) Dat heb je weer mooi voor elkaar gekregen, misbaksel dat je bent!

Catrien: Hé zeg, wat voor 'n toon sla jij aan tegen m'n dochter? Wil je je eigen vlees en bloed soms aan de meest biedende versjacheren? We leven toch zeker niet meer in de middeleeuwen! Vandaag of morgen kom je me nog met 'n oliesjeik aanzetten!

Pastoor: (*droog*) Tien kamelen zou ze best opbrengen.

Catrien: (*met hoofdknik op Ed*) Aan dat ene kameel daar heb ik meer dan genoeg.

Ed: Wat kun je nou van 'n dochter verwachten, met zo'n gifspuitster van 'n moeder. Vraag me af, hoe ik ooit zo stom heb kunnen zijn zoiets op sleeptouw te nemen. En dát, terwijl ik ze in die tijd voor 't uitzoeken had.

Catrien: Zo'n adonis was je nu ook weer niet hoor. Je had in elke Frankensteinfilm ongegrimeerd de hoofdrol kunnen spelen.

Pastoor: (*opstaand, vrolijk*) Voordat jullie nog meer intimiteiten uit vroeger jaren gaan prijsgeven, kan ik maar beter wegwezen. Ik moet sowieso nog aan m'n preek voor zondag werken. (*grinnikend*) Het thema is overigens: heb uw naaste lief gelijk uzelve.

Tessa: Ik denk, dat onze lieve heer, toen hij dit gebod verordoneerde, niet heeft kunnen vermoeden, dat er nog ooit eens 'n familie zou bestaan als de onze.

Pastoor: Zou best eens kunnen. (*afgaand, grinnikend*) Ik wens m'n schapjes niettemin het beste. Vrede zij met jullie.

Tessa: En hoeft die soms niet te betalen?

Catrien: Dat is de wraak, omdat je vader 's zondags altijd knopen op de collecteschaal gooit.

Ed: (*gemelijk*) Moet ik ze er dan soms naast gooien?

Postbode: (*opkomend van links*) Ha, meneer Hofman, het gebeurt niet iedere dag, maar hier heb ik dan toch eens, (*geeft hem 'n brief*) bij wijze van uitzondering, 'n aangetekende voor u, uit Amerika. (*hem 'n papier en pen voorhoudend*) En als u dan hier even voor ontvangst zou willen tekenen... (*Ed doet dat*) Zo, is dat ook weer voor elkaar.

Catrien: (*heeft 'n borrel geschonken, die aan de postbode gevend*) Gossie zeg, van wie zouden wij nou 'n schrijven uit Amerika

kunnen krijgen? *(Ed de brief ontnemend)* Laat eens zien.

Ed: Hé zeg, dat is toch zeker “mijn” brief!

Catrien: *(het adres lezend)* Ja, dat klopt. Edward Hofman, Carolus Brandstraat 13. *(opent de brief met 'n haarspeld uit d'r kapsel, leest, terwijl Tessa, Ed en de postbode toekijken, zij slikt eens, gaat op de tast ergens zitten)* Tessa, alsjeblieft, 'n cognac. *(slikt nog eens)* Een dubbele!

Tessa: *(bezorgd)* Slecht nieuws ma? Je bent helemaal wit weggetrokken. Wat is dan?

Catrien: *(haar, als in trance, de brief gevend, toonloos)* Hier, lees zelf maar. We hebben geërfd. Eén miljoen dollar... op z'n minst. *(de postbode kiept de rest van de borrel achterover, zet 't glaasje vlug ergens neer, gehaast af; men kan aan 'm zien, dat hij dit nieuws overal gaat rondbazuinen)*

Tessa: *(brief nemend)* Och kom ma, dat moet je verkeerd... *(vluchtig lezend, verbouwereerd)* Goeiegenade, 't is waar! We hebben geërfd! *(valt om beurt Catrien en Ed om de nek)* Mamaatje, we zijn rijk! Papaatje, we zijn steenrijk!

Ed: *(grist haar de brief uit de hand)* Laat mij verdorie toch ook eens kijken. "Geachte heer Hofman. Bij deze vervullen wij de droeve plicht u ervan in kennis te stellen, dat uw oudoom, de heer Emilius Oudewater, overleden is. Nauwkeurig onderzoek heeft inmiddels uitgewezen, dat u het enige nog in leven zijnde familielid van onze mandant bent en derhalve recht hebt op zijn nalatenschap. Het betreft ruim één miljoen dollar aan geldelijke middelen, alsook onroerende goederen van ongeveer gelijke waarde. Wij verzoeken u beleefd, u per omgaande met ons in verbinding te willen stellen, om aldus tot afwikkeling van de benodigde formaliteiten te kunnen komen. Met de meeste hoogachting, Miller & Miller & Miller, advocaten, New York."

Catrien: Die arme oom Emilius. *(pinkt 'n traantje weg)* Dat hij nu al heeft moeten gaan.

Tessa: Wie is deze oom Emilius eigenlijk?

Ed: Waaat? Jij kent onze goeie allerbeste oom Emilius niet?

Tessa: Spijt me, heb nooit eerder van 'm gehoord.

Ed: Nou ja, als ik eerlijk moet zijn, ik ook niet.

Catrien: Het moet in elk geval 'n ziel van 'n mens geweest zijn, anders zou hij ons niet zoveel hebben nagelaten.

Tessa: Oei, als 't dan maar geen vergissing is.

Ed: Niks vergissing! *(doelt op envelop)* Hier staat duidelijk: Edward Hofman, Carolus Brandstraat 13! En wie is dat? *(doelt op zichzelf)* Hier, deze jongen.

Tessa: Dat is waar.

Ed: Zie je wel. Catrien, ik moet meteen naar Amerika. Kijk eens na, wanneer de eerstvolgende trein gaat.

Catrien: Maar Eddie, je kunt toch niet met de trein naar Amerika. Zou je wekenlang onderweg zijn. Je moet vliegen.

Ed: Ho ho, wacht even zeg. Ik heb m'n hele leven nog niet gevlogen en dan doe ik 't nu ook niet.

Tessa: (*vrolijk*) Zit je 't hem te knijpen, pa? Ik heb altijd gedacht, dat jij al 'n grote jongen was.

Ed: Ach wat, knijpen! Ik heb nu eenmaal m'n principes.

Tessa: Toe nou pa, je hoeft toch geen angst te hebben. Ook jij hebt immers 'n engelbewaarder.

Ed: Zal Wel. Maar wie kan mij garanderen, dat die meegaat? 't Is immers niet naast de deur. En dan zou ik er helemaal alleen voor staan.

Catrien: Nou, Ed, dan moet je maar met de boot gaan.

Tessa: Toe nou ma. Je weet best, dat hij voor water nog veel banger is. Hij drinkt z'n whisky niet voor niets altijd puur.

Ed: (*wrevelig*) Nou houden jullie maar eens op met dat gezever. Voor zoveel geld moet je iets riskeren. Met andere woorden: ik zal wel vliegen. En jij gaat mee, Catrien.

Catrien: (*geschrokken*) Iiik?

Tessa: Kom me nu niet vertellen, dat jij ook vlieg angst hebt, ma.

Catrien: (*met bravoure*) Maar nee toch, je kent mij immers. 't Is alleen, omdat ik altijd zo vlug zeeziek ben.

Tessa: Maham, jullie vliegen en daarboven is geen water.

Catrien: Weet ik, maar het grootste deel van de vlucht gaat toch boven zee.

Ed: (*Catrien meenemend naar rechts*) Geen geouwehoer meer. We gaan koffers pakken en dan zijn we weg! (*afgaand*) Amerika, we komen eraan.

Tessa: (*vrolijk*) Het is toch niet te filmen! We zijn rijk en ik hoef niet te trouwen met dat watje van Rietveld. (*al naar de telefoon*) Ik moet vlug Carl even bellen.

Carl: (*inmiddels op van links, heeft dit laatste gehoord*) Hoeft al niet meer, baby, want ik ben er al.

Tessa: (*vliegt hem om z'n nek*) Carl!!! We zijn rijk, jongen! Miljonair zelfs!

Carl: Heb je vanmorgen soms teveel koffie in je cognac gehad?

Tessa: Echt waar, Carl, we hebben geërfd!

Carl: (*ongelovig*) Méén je dat nou?

Tessa: Als ik 't je toch zeg! Een of andere oom in Amerika is op het

grandioze idee gekomen het gras van onderen te gaan bekijken en heeft alles aan ons nagelaten! Kun je je dat voorstellen? Wel 'n miljoen dollar aan geld en minstens nóg eens zoveel aan onroerende goederen.

Carl: Tessa, als dat waar is, gaan wij met z'n tweeën wel in de problemen komen.

Tessa: Hoezo?

Carl: Juffrouw Hofman, dacht u soms, dat meneer papa, die toch al geen hoge hoed van mij opheeft, zal toestaan, dat zijn miljonairsdochter met 'n arme sloeber als ik gaat trouwen?

Tessa: Hé ventje, wat gaan we dan nu gaan krijgen? Wil je met mij trouwen, of met m'n vader?

Carl: (*grinnikend*) Ja, weet je, als ik eerlijk mag zijn: ik val eigenlijk helemaal niet zo op oudere mannen.

Tessa: (*armen om z'n nek*) O, dat is je maar geraden ook. (*stevige omhelzing en zoenpartij, op hetzelfde moment Jacob op van links, met 'n klein armzalig ruikertje*)

Jacob: (*kucht eens*) Eh, ik hoop niet dat ik stoor?

Tessa: (*kort opkijkend*) Nee hoor, helemaal niet. (*verdere omhelzing als voorheen*)

Jacob: Ik dacht, dat wij samen zouden trouwen en dan kus jij andere mannen?

Tessa: (*zich losmakend*) Dat is jouw fout, manneke, je denkt teveel.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto